RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 125.241 van 7 november 2003
in de zaak A.126.035/XIV-11.457.

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij
Advocaat A. CATSOULIS,
kantoor houdende te 2650 EDEGEM,
Mechelsesteenweg 210

tegen :

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, geboren op XXX, zonder gekende nationaliteit, op 8 augustus 2002 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 juli 2002 tot bevestiging van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken van 22 april 2002 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, naar de verzoekende partij verstuurd op dezelfde datum;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2002 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de kennisgeving van dat verslag aan de partijen;

Gelet op de beschikking van 27 augustus 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op woensdag 1 oktober 2003 om 10.00 uur;

Gehoord het verslag van Staatsraad D. MOONS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat A. CATSOULIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van Adjunct-adviseur C. LECHAT, die verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 15 april 2002 en verklaart zich vluchteling op dezelfde datum.

1.2. Op 22 april 2002 neemt de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 23 juli 2002 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal, die de bestreden beslissing uitmaakt, is als volgt gemotiveerd :

> "(...)
> Op basis van de elementen uit uw dossier, bevestig ik de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse zaken waarbij u het verblijf op het grondgebied werd geweigerd.
> Steunend op artikel 52 van de vreemdelingenwet meen ik dat uw asielaanvraag kennelijk ongegrond is. De motieven waarop ik mijn beslissing baseer, vindt u op de volgende pagina's.
> Ik meen bovendien dat u in de huidige omstandigheden mag worden teruggeleid naar de grens van het land dat u ontvlucht bent, en waar volgens uw verklaring, uw leven, uw fysieke integriteit of uw vrijheid in gevaar zou verkeren.
> (...)
> Mijn beslissing is gebaseerd op de volgende motieven:
> U verklaarde tijdens het interview in dringend beroep een b. te zijn, geboren in XXX. U zou opgegroeid zijn in het 'T.' in D., maar u zou nooit de XXX nationaliteit aangevraagd hebben omdat u daartoe ontmoedigd werd door XXX. Vier jaar geleden zou u beginnen werken zijn in een winkel op de markt in M. Een zekere N. zou u en andere mensen die op de markt werkten met behulp van een knokploeg onder druk gezet hebben om deel te nemen aan politieke bijeenkomsten van de 'A.'. Zo zou u vanaf het jaar 2000 verschillende keren verplicht hebben deelgenomen aan dergelijke meetings. Nadat echter de XXX in 2001 aan de macht was gekomen in XXX zou u eveneens door mensen van de XXX onder druk gezet zijn, waardoor u tussen de twee partijen in kwam te staan. In februari 2002 zou u op straat tegengehouden zijn door leden van de A. Ze zouden u bedreigd hebben met een geweer, u geslagen hebben, 500 XXX afgepakt hebben en uw identiteitskaart verscheurd hebben. Toen u in maart 2002 niet naar een meeting van de A. gegaan was, zou u opnieuw ernstig bedreigd zijn door leden van de A. Nadien zou u gehoord hebben dat uw vriend B., die eveneens niet naar die meeting gegaan was, vermoord was door leden van A. Omdat de situatie aldus te gevaarlijk werd, zou uw vader besloten hebben dat u maar beter naar het buitenland kon

vluchten. Op 28 maart 2002 zou u op illegale wijze XXX verlaten hebben, om uiteindelijk op 15 april 2002 in België asiel aan te vragen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u uw identiteitskaart van het 'T.' voor, samen met uw rantsoenkaart en een brief van het hoofd van het kamp.

Er moet in dringend beroep worden vastgesteld dat u onvoldoende gegevens aanbrengt om gewag te kunnen maken van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Conventie van Genève.

Vooreerst moet, wat het probleem van uw nationaliteit betreft, opgemerkt worden dat u verklaart nooit persoonlijk de XXX nationaliteit te hebben aangevraagd, terwijl u nochtans over deze mogelijkheid beschikte. Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (B. in XXX, Ambtsbericht Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, mei 1998 en juli 2000) blijkt immers dat kinderen van B. die geboren werden na 25 maart 1971 zonder meer de XXX nationaliteit verkrijgen. Aangezien u verklaart op XXX geboren te zijn in D. en dit ook kunt aantonen, is er geen enkele objectieve reden waarom u de XXX nationaliteit niet zou kunnen aanvragen en niet zou verkrijgen.

Vervolgens moet worden vastgesteld dat uw problemen met de A. en de XXX niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te kunnen worden bestempeld. Eerst en vooral blijkt uit uw asielrelaas dat u voornamelijk problemen had met de A. U zou weliswaar één keer bedreigd zijn door leden van de XXX, maar van verdere problemen met deze partij heeft u tijdens uw asielprocedure geen gewag gemaakt. Omtrent uw problemen met de A. moet echter worden opgemerkt dat deze partij sinds oktober 2001 niet meer aan de macht is in XXX, en dat u niet aannemelijk kan maken waarom u geen bescherming had kunnen vragen aan de XXX autoriteiten tegen mogelijke dreigementen vanwege lokale A.-aanhangers.

Vervolgens kon u tijdens het interview in dringend beroep al evenmin aannemelijk maken dat u niet aan uw problemen had kunnen ontkomen door eenvoudigweg elders in het kamp te gaan wonen. U verklaarde tijdens het interview in dringend beroep dat de problemen met aanhangers van de A. zich vooral concentreerden rond de markt in M. Op de vraag waarom u in dat geval niet elders in het kamp kon gaan wonen om aan deze problemen te ontkomen, antwoordde u enkel dat u nergens anders in het kamp familie had wonen (zie gehoorverslag CGVS, pp. 5 en 8). Dit argument kan echter niet beschouwd worden als een afdoende reden om het principe van interne vlucht niet toe te passen. Bovendien moet worden opgemerkt dat dit argument eveneens in België geldt daar er hier evenmin familieleden van u woonachtig zijn.

Wat de door u neergelegde documenten betreft, moet worden opgemerkt dat deze weliswaar uw identiteit en afkomst bevestigen, maar dat ze geen afbreuk doen aan bovenstaande opmerkingen en bijgevolg niet in staat zijn om de appreciatie van het Commissariaat-generaal inzake uw asielaanvraag in positieve zin om te buigen.

(...).".

2. Overwegende dat de verwerende partij in haar nota een exceptie van onontvankelijkheid opwerpt omdat het verzoekschrift geen voldoende uiteenzetting van de feiten bevat die het moeilijk te herstellen ernstig nadeel aantonen;

Overwegende dat het niet vereist is hierover uitspraak te doen, aangezien artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt toegepast en de zaak ten gronde wordt behandeld; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt beslecht;

3. Overwegende dat verzoeker een enig middel afleidt uit de schending van artikel 52, 2°, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet); dat hij aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing niet adequaat heeft gemotiveerd door op lichtzinnige wijze te oordelen dat hij

onvoldoende elementen heeft aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (Vluchtelingenconventie); dat verzoeker aanvoert dat zijn asielaanvraag geen tegenstrijdigheden bevat en niet getuigt van bedrieglijk opzet en dat zijn asielrelaas eerlijk en oprecht is;

3.1. Overwegende dat artikel 52 van de Vreemdelingenwet aan de Commissaris-generaal de mogelijkheid biedt een asielaanvraag onontvankelijk te verklaren op grond van een aantal criteria en de verblijfsweigering genomen door de gemachtigde van de Minister van Binnenlandse Zaken te bevestigen; dat één van de onontvankelijkheidsgronden de "kennelijke ongegrondheid" is; dat een asielaanvraag kennelijk ongegrond is omdat de vreemdeling geen gegevens heeft aangebracht dat er, wat hem betreft, ernstige aanwijzingen bestaan van een gegronde vrees voor vervolging; dat de Commissaris-generaal in casu tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag heeft besloten op grond van drie determinerende motieven die samengevat als volgt luiden:
- uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (B. in XXX, Ambtsbericht Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, mei 1998 en juli 2000), blijkt dat er geen objectieve reden is waarom verzoeker de XXX nationaliteit niet kon aanvragen en verkrijgen;
- verzoekers problemen met de A. en de XXX zijn niet zwaarwichtig genoeg om te wijzen op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. Bovendien kan hij kan niet aannemelijk maken waarom hij voor zijn probleem met de A., geen hulp kon zoeken bij de XXX autoriteiten, vooral nu vaststaat dat deze partij sinds oktober 2001 niet meer aan de macht is in XXX;
- verzoeker maakt niet aannemelijk waarom hij niet elders in het kamp kon gaan wonen aangezien de problemen met de A. zich vooral concentreerden rond de plaatselijke markt in M. Zijn verklaring dat hij elders geen familie had wonen, is geen afdoende reden en strookt bovendien niet met zijn vlucht naar België, waar hij evenmin familie heeft wonen;

Overwegende dat, in tegenstelling tot wat verzoeker aanvoert, het bestaan van tegenstrijdigheden en bedrieglijk opzet in verzoekers asielrelaas in casu niet relevant is, aangezien de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft besloten tot de onontvankelijkheid op basis van de "kennelijke ongegrondheid" van verzoekers asielaanvraag; dat de Commissaris-generaal in de bestreden beslissing enkel heeft vastgesteld dat verzoeker onvoldoende gegevens heeft aangebracht die wijzen op een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, doch geen uitspraak heeft gedaan over het al dan niet bedrieglijk karakter van verzoekers vluchtrelaas;

3.2.1. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het eerste determinerend motief in verband met de aanvraag van de XXX nationaliteit erop wijst dat de principiële mogelijkheid bestaat om de XXX nationaliteit aan te vragen, maar dat deze mogelijkheid in werkelijkheid voor meer dan 90% van de kinderen, geboren in kampen, totaal uitgesloten is;

dat volgens verzoeker de reden hiervoor is dat hij van P. afkomst is en U. spreekt, terwijl de XXX nationaliteit alleen wordt verleend aan de personen die XXX spreken, dit wil zeggen de taal die thans in XXX wordt gesproken;

Overwegende dat verzoeker in verband met dit onderdeel van het enig middel geen begin van bewijs aanbrengt; dat hij enkel betoogt dat "het aanbeveling (verdient) dat de gemachtigde van het Commissariaat Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de cijfers voorlegt van de nationaliteitsaanvragen met vermelding van de herkomst en de taal van de aanvrager" en dat "hieruit (...) duidelijk (zal) blijken dat personen met dezelfde afkomst als verzoeker (P.) geen kans maken om de XXX nationaliteit te verkrijgen";

Overwegende dat de verwerende partij in dit verband objectieve informatie verschaft die verzoeker niet weerlegt; dat deze informatie als volgt luidt: "Uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (B. in XXX, Ambtsbericht Nederlands Ministerie van Buitenlandse Zaken, mei 1998 en juli 2000) blijkt immers dat kinderen van B. die geboren werden na 25 maart 1971 zonder meer de XXX nationaliteit verkrijgen. Aangezien u (verzoeker) verklaart op XXX geboren te zijn in D. en dit ook kunt aantonen, is er geen enkele objectieve reden waarom u (verzoeker) de XXX nationaliteit niet zou kunnen aanvragen en niet zou verkrijgen."; dat verzoeker geen bron vermeldt van de stelling die hij voorhoudt en dat hij in dit verband geen stuk neerlegt, zodat het eerste onderdeel van het enig middel ongegrond is;

3.2.2. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het tweede determinerend motief betoogt dat hij de bescherming van de XXX autoriteiten niet kan inroepen omdat hij "tot de minderheid behoort die een politieke speelbal vormt voor de autoriteiten in XXX om reden dat deze etnische minderheid niet over alle rechten kan beschikken"; dat verzoeker daaraan toevoegt dat "de XXX autoriteiten (...) geen bescherming verlenen aan etnische minderheden tegen de agressie van knokploegen van hun eigen regerende politieke partijen (eerst A. en daarna XXX) (...).";

Overwegende dat de verwerende partij hierop op goede gronden het volgende antwoordt:

> "Vervolgens moet worden vastgesteld dat uw problemen met de A. en de XXX niet zwaarwichtig genoeg zijn om als vervolging in de zin van de Conventie van Genève te kunnen worden bestempeld. Eerst en vooral blijkt uit uw asielrelaas dat u voornamelijk problemen had met de A. U zou weliswaar één keer bedreigd zijn door leden van de XXX, maar van verdere problemen met deze partij heeft u tijdens uw asielprocedure geen gewag gemaakt. Omtrent uw problemen met de A. moet echter worden opgemerkt dat deze partij sinds oktober 2001 niet meer aan de macht is in XXX, en dat u niet aannemelijk kan maken waarom u geen bescherming had kunnen vragen aan de XXX autoriteiten tegen mogelijke dreigementen vanwege lokale A.-aanhangers.";

Overwegende dat dit motief door verzoeker niet wordt weerlegd; dat het tweede onderdeel van het enig middel ongegrond is;

3.2.3. Overwegende dat verzoeker met betrekking tot het derde determinerend motief in verband met de interne verhuis binnen het kamp bevestigt dat hij verklaarde dat dit onmogelijk was omdat hij daar geen familie heeft; dat verzoeker aanvoert dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieruit evenwel ten onrechte afleidt dat dit argument niet afdoende is om het principe van het intern vluchtalternatief niet toe te passen, aangezien verzoeker in België niet voor zijn leven hoeft te vrezen en het hier al dan niet hebben van familie dan ook irrelevant is;

Overwegende dat de verwerende partij in haar nota op goede gronden antwoordt dat er rekening wordt gehouden door het Commissariaat-generaal met het intern vluchtalternatief voor de beoordeling van de actuele vrees voor vervolging van de kandidaat-vluchteling; dat de verwerende partij hier terecht aan toevoegt dat "het feit dat een persoon zich elders zou kunnen vestigen in zijn land van herkomst om zo aan de vervolgingen te ontkomen, betekent dat deze persoon geen beroep kan doen op de internationale bescherming geboden door de Conventie van Genève."; dat in de bestreden beslissing terecht wordt overwogen dat verzoeker verklaarde dat de procedure met aanhangers van de A. zich vooral concentreerden rond de markt in M. en verzoeker niet aannemelijk kon maken waarom hij, om aan deze problemen te ontkomen, niet elders in het kamp kon gaan wonen; dat hij in dit verband enkel verklaarde dat hij niet elders in het kamp kon gaan wonen omdat hij nergens anders in het kamp familie had wonen (verhoorverslag CGVS, p. 5 en p. 8); dat de bestreden beslissing derhalve op goede gronden overweegt dat verzoekers argument geen afdoende motief uitmaakt om het principe van de interne vlucht niet toe te passen, temeer omdat verzoeker in België evenmin familieleden heeft; dat bovendien blijkt dat België als vluchtland "toevallig" werd gekozen, wat resulteert uit het verhoorverslag van de Dienst Vreemdelingen-zaken, waar op bladzijde 15 het volgende staat te lezen:

> "(...)
> M. (de 'reisagent') zei me dat hij me naar Zwitserland zou brengen omdat de mensen in mijn kamp altijd over Zwitserland spraken.
> Maar pas toen ik hier aankwam wist ik dat ik in België was.
> (...).";

Overwegende dat het derde onderdeel van het enig middel ongegrond is;

4. Overwegende dat de verzoekende partij geen middel heeft aangevoerd dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de

vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op zeven november tweeduizend en drie, door :

de H.	D. MOONS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
Mevr.	M. VAN LIMBERGEN,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

M. VAN LIMBERGEN. **D. MOONS.**